

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji uzasadnia odpowiednio okoliczność, iż decyzja ta została przyjęta na nieprawidłowej podstawie prawnej, czego konsekwencją jest fakt, że Zjednoczone Królestwo zostało pozbawione praw przyznanych mu przez protokół 21.

(¹) Decyzja 2011/407/UE Rady z dnia 6 czerwca 2011 r. dotyczącej stanowiska Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany załącznika VI (Zabezpieczenia społeczne) oraz protokołu 37 do Porozumienia o EOG (Dz.U. L 182, s. 12)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 26 sierpnia 2011 r. — Novartis AG przeciwko Actavis UK Ltd

(Sprawa C-442/11)

(2011/C 311/44)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Novartis AG

Strona pozwana: Actavis UK Ltd

Pytania prejudycjalne

Jeżeli dodatkowe świadectwo ochronne zostało wydane dla produktu zdefiniowanego w rozporządzeniu (WE) nr 469/2009 (¹) w odniesieniu do aktywnego składnika, to czy prawa przyznane świadectwem na podstawie art. 5 tego rozporządzenia w odniesieniu do przedmiotu zdefiniowanego w art. 4 rozporządzenia zostały naruszone:

- (i) przez produkt leczniczy zawierający ten aktywny składnik (w tym wypadku valsartan) w połączeniu z jednym lub większą liczbą innych aktywnych składników (w tym wypadku hydrochlorotiazidem); czy
- (ii) jedynie przez produkt leczniczy zawierający ten aktywny składnik (w tym wypadku valsartan) jako jedyny aktywny składnik?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 152, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 16 czerwca 2011 r. w sprawie T-196/06, Edison przeciwko Komisji, wniesione w dniu 30 sierpnia 2011 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-446/11 P)

(2011/C 311/45)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i V. Bottka, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Edison SpA

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) z dnia 16 czerwca 2011 r., o którym Komisja została poinformowana w dniu 20 czerwca 2011 r.;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- pozostawienie decyzji w przedmiocie kosztów w obu postępowaniach do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie;
- gdyby Trybunał uznał, że może rozstrzygnąć sprawę co do istoty, oddalenie skargi wniesionej w pierwszej instancji i obciążenie Edison SpA kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty.

- (i) Sąd, zdaniem wnoszącej odwołanie, naruszył art. 253 WE w związku z art. 81 WE, ze względu na to, że błędnie zinterpretował cel i zakres obowiązku uzasadnienia względem przypisania naruszenia art. 81 WE spółce, która posiada 100 % kapitału spółki uczestniczącej bezpośrednio w naruszeniu, będącego przypisaniem opartym na domniemaniu, które należy odpowiednio obalić. W szczególności Sąd nie uwzględnił, zdaniem wnoszącej odwołanie, okoliczności i przepisów prawa regulujących tę dziedzinę, w szczególności ciężaru dowodu, jaki spoczywa na wnoszącej odwołanie. Sąd błędnie uznał, że Komisja ma obowiązek uzasadnienia w odniesieniu do argumentów „nie bez znaczenia”, nie wymagając, jak powinien był uczynić, aby takie argumenty mogły obalić domniemanie odpowiedzialności spółki dominującej.
- (ii) Tytułem żądania ewentualnego, Sąd, zdaniem wnoszącej odwołanie, naruszył art. 230 WE i art. 253 WE, ponieważ doszedł do wniosku, że decyzja zawiera niewystarczające uzasadnienie. Po pierwsze, naruszył prawo przy ocenie zaskarżonej decyzji nie badając niektórych odpowiednich fragmentów. Po drugie, Sąd utożsamiał kwestie uzasadnienia z kwestiami dotyczącymi istoty sprawy odmawiając uwzględnienia wyjaśnień dostarczonych w zaskarżonej decyzji albo orzekając, że Komisja naruszyła prawo wnoszącej odwołanie do obrony, albo uznając, że takie wyjaśnienia nie są przekonywujące.